

ΕΣΤΙΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 450

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΑΠΟΔΕΥΣΙΣ. μυθιστορία της κυρίας Henry Grö-
ville. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμπεκ.
ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΩΝ ΧΑΡΑ ΥΠΟ Π. Θωμά.
ΤΟ ΜΗΛΟΝ, κατά μίμησιν του Théodore de Banville,
υπό Γεωργίου Δροσίν.
ΕΚΔΙΔΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΟΥ.
ΥΠΟΥΡΓΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ, από του 1833 — 1883.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τῷ 1885 τελουθήσεται ἐν Ἀμβέρσῃ παγκοσμία Ἐκθέσις,
παραλαμβάνουσα κυρίως βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ προϊόν-
τα, καὶ τὰ τῆν καλλιπῶν ἐνδιαφέροντα ἀντικείμενα.

Ἡ Ἐκθέσις ἐπίθῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως Λε-
οπόλδου, τυγχάνει δὲ τῆς δραστηρίας συνδρομῆς τῆς βελγικῆς
Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἀμβέρσῃ. Διοργα-
σιάζεται δὲ ἀπὸ ἀνωτάτου ἐκείνης, τῆς ἀπόσεως τὸ κεφάλαιον
κατηρτισθῆν ὑπ' ἡλίου τῶν τάξεων τοῦ Ἀμβερσιανοῦ πληθυσμοῦ.
Δι' οὐτονοὶ αὐταὶ προσπαθεῖται ἀφορῶσιν εἰς τὴν πολλαπλα-
σιασιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς βελγικῆς
καὶ τοῦ ἡμιότου τῆς Ἀμβέρσῃ μετ' ὅλων τῶν χωρῶν.

Κατὰ τὴν προκήρυξιν τῆς «Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς» τῆς
Ἐκθέσεως, σκοπὸν αὐτῆς εἶναι πρὸς μὲν τοὺς ἔθνους νὰ ἐπιδείξῃ
τὴν ἀκατάκλαστον πρῶτον τῆς βελγικῆς βιομηχανίας, πρὸς δὲ
τοὺς βέλγους βιομηχάνους καὶ ἐμπόρους νὰ ἀναδείξῃ τὰ ἐπιση-
μέστα προϊόντα τῆς ἑθνικῆς βιομηχανίας, ὅπερ ἐν τῇ παρουσίᾳ
ἐκείνῃ τῆς παγκοσμίου ἀσπλῆτος εἶνε ἡ ἀσπλῆτος καὶ τα-
χιτέρα δὲ πρὸς ἐπισημὴν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν. Τσι-
οιστοτρόπως δὲ εὐνοηθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι σχέσεις, καὶ νέαι
δημιουργηθῶσιν μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ὑπερω-
κεανῶν χωρῶν. Πρὸς πραγματοποιήσιν τούτων κατέλληλος
θεωρεῖται ἡ αἰγιμὴ ὡς πρὸς τὸν ἡμιότου τῆς Ἀμβέρσῃ, κα-
ταλογιζόμενον μετὰ τῶν σημαντικωτέρων τοῦ κόσμου.

Ἰδὲ πάντα σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἡ Γερμανία,
Ἄγγλια, Αὐστρία, Ἰαπωνία, Ἰταλία, Ολλανδία, Ἰταλία, Περ-
τουαλία, Σουηδία, Ἰταλία, ἔδηλωσαν ὅτι δὲ μετάσχουσι τῆς
Ἐκθέσεως δὲ τῶν ἀξιολογιωτέρων αὐτῶν προϊόντων. Αἱ ἰνω-
μέναι Πολιτεῖαι, ὡς ἐκ τῶν σπουδαίων ἐμπορικῶν αὐτῶν
σχέσεων μετὰ τῆς Ἀμβέρσῃ, ἐλπίζεται εἶναι θέλουσι φροντί-
σιν νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐπιεικῶς. Ἡ ἐσχάτη Ἀνατολή,
αἱ Ἀσικαίαι, αὐτῆ ἡ Ἀφρική, θέλουσι κατέσχει ἐν τῇ Ἐκ-
θεσίᾳ ἀνάλογον θέσιν πρὸς τὸ διαφέρον, ὅπερ οἱ λαοὶ οὗτοι
διεγείρουσιν αὐτοὺς.

Ἡ Ἐκθέσις θέλει ἀρχίσῃ τὸν Μάϊον τοῦ 1885. Ὡς συμπε-
ριλάθῃ δὲ καὶ Ἐκθεσὶν Τυπογραφικῆς, Γλυπτικῆς καὶ
Ἀρχιτεκτονικῆς, εἰς ἣν ἡ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ὠραίων
Τεχνῶν Ἰταλικῆ Ἐταιρεία δὲ προσκαλέσῃ πλείους χώρους τοὺς
καλλιτέχναι. Ἡ Ἀμβέρσῃ, ἥτις εἶνε ἡ μητρόπολις τῶν τε-
χνῶν ἐν Βελγίῳ, δὲ τιμῆσιν δι' ἐκκερτικῆς λαμπρότητος τὴν
καλλιτεχνικὴν Ἐκθέσιν τοῦ 1885.

Σημαντικὰς προτάσεις συζητεῖ ἀπὸ τοῦδε ἡ ὀργανιστικὴ
Ἐπιτροπὴ ἡ ἡλεκτρικὸς φωτισμὸς τῶν κυριωτέρων ἀγορῶν,
τοῦ κήπου καὶ τῶν παραρτημάτων του εἶνε τὸ θέμα τῆς ἡμέ-
ρας. Ἄν τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ σχέδιον πραγματοποιηθῇ,
αἱ πολυτελεῖς κερσομηθέναι αἰθουσαι, αἱ ἐκατέρωθεν τῶν δύο
κεντρικῶν σταθῶν, θέλουσι λαμπρῶς φωταγωγηθῆ. Πρὸς τοῦ-
τοις τὰς μελέτας τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπασχολεῖ ζήτημα πρὸς δ
ἐπὶ μᾶλλον φέρεται ὁσημέραι ἡ προσοχὴ τῶν σοφῶν καὶ ἡ
περιέργεια τοῦ δημοσίου· τοῦτο εἶνε ἡ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ
ἐκείνων ἐν τῇ Ἐκθεσίᾳ τῆς Ἀμβέρσῃ ἀνάγκαις κομμωδίας.

συναυλίας καὶ μαλοδράματος, ἐκτελουμένων ἐν Βρυξέλλαις, ἐν
Γάνδη καὶ Λιέγγ.

Ἀπὸ τοῦδε προβλέπεται εἶναι τὸ εἶδος τῆς ἡλεκτρι-
σμοῦ θέλει ἀσκήσῃ τὴν μαγικωτέραν ἐλπίδα ἐπὶ τῶν ἐπισκε-
ψοσόμενων τὴν παγκοσμίαν Ἐκθεσὶν τῆς Ἀμβέρσῃ.

— Ἐν τῶν περιεργατέρων τῆς ἐν Ἀμβέρσῃ Ἐκθέσεως ἔσται
καὶ τὸ τμήμα, ὅπερ καταρτίζεται ἐν αὐτῇ ἡ «Διεθνὴς Ἐται-
ρεία τοῦ Κογγῶ». Τὸ τμήμα τοῦτο δὲ ὑποδιαιρῆται εἰς τρεῖς
ἄλλα μέρη, ἥτις α) τὸ ἐπιστημονικόν, περιέχον διαφόρους
χάρτας τῶν χωρῶν τοῦ Κογγῶ καὶ τοῦ Κίβιλου καὶ τῶν ὀχθῶν
τοῦ Λοάγκω, σχεδιογραφήματα τῶν ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν τῆς
Ἐταιρείας ἐκτελεσθεισῶν περιηγήσεων, ἀπόψεις καὶ σχέδια
τῶν σταθμῶν κτλ. β) τὸ ἐμπορικόν μέρος, ἐν ᾧ δὲ ἐκτεθῶσι
τὰ ἀφρικανικὰ προϊόντα, δείγματα τῶν ἀνταλλασσόμενων εἰ-
δῶν, ὡς καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐνδομασιῶν, ὀπλισμῶν καὶ σκευῶν
τῶν Ἰθαγενῶν, καὶ γ) ἔθνογραφικόν, τὸ ὅσον δὲ ἰδρυθῆ ἐν
τῷ κήπῳ τῆς Ἐκθέσεως. Ὡς συνίσταται δὲ τοῦτο ἐκ τελείως
κατηρτισμένου χωρίου τῶν Ἰθαγενῶν μετὰ τῆς καλλιτέρας τοῦ
ἀρχηγῶ, τοῦ μεγάλου μάγου καὶ ἄλλων πολλῶν. Ὅπως δὲ
ἡ εἰκὼν εἶνε ἕσον ἐνεσι πληρετέρας, θέλουσι πιθανὴν κομισθῆ
ἐκ Ἀφρικής καὶ Ἰθαγενεῖς εἰς κατοικίαισιν τοῦ χωρίου τούτου,
ὅπερ ἔσται αὐτῶν τελείων ὑπόδειγμα τῶν χωριῶν τοῦ Κογγῶ.

— Οἱ ἐν Τεργέστῃ ἐπίτροποι τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀει-
μνήστου Οἰκονόμου ἀπεφάσισαν νὰ διαθέσωσιν αὐτὸ εἰς συν-
ταξιν ἐκτετατοῦς πολιτικῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ
Νόμον, μετὰ προηγουμένῃ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐπὶ τόπου
ἔρευναν. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ἀνετίθη κατὰ σύ-
στασιν τῶν κ.κ. Μιλτιάδου Βενιζέλου πρωτάνειος καὶ Μάρκου
Ἐνιέρη διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Γραφείας, εἰς οὓς ἀνετίθη
ἡ περὶ τούτου φρονεῖ, εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Μελαρακίην, ὃ
ὅποιος ἀναχωρεῖ σήμερον πρὸς περιοδεῖαν τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος
καὶ Κορινθίας, ἀπὸ τοῦ ὅπου καὶ θέλει ἀρχίσῃ τὸ ἔργον.

— Ὁ ἐν Ἀνωτῶν πρῶτος τῆς Τουρκίας κ. Κωνσταν-
τῖνος Μουσοῦρας ἐξέδωκε πρὸ μικροῦ ἡμέτερος ἐξηλληνισμέ-
νον τὸ δεύτερον μέρος τῆς θείας Κοιμωδίας τοῦ Δάντου.
Καὶ ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ Καβαρτζήλου ἠκολούθησεν
ὁ κ. Μουσοῦρας τῇ αὐτῇ φράσει καὶ τῷ αὐτῷ μέτρῳ ὡς καὶ
ἐν τῇ τοῦ Ἀδων, ἐπισυνῆψε δ' εἰς αὐτὴν ὡς καὶ εἰς ἐκεί-
νην πολλὰς ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις. Αἱ ὅσαι εἶνε ἐν γέ-
νει πιστῶς ἐξηλληνισμέναι, εἶνε δὲ καὶ εὐδοκίμως, καὶ μά-
λα τὰ αἱ τελευταῖαι εἶ, αἵτινες ἀνεκτιμήτως εἶνε αἱ ὀρυμ-
σιώταται ἄκτιστων τῶν τῆς θείας Κοιμωδίας ὄψων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μνημεῖα ἀγιολογικὰ νῦν πρῶτον ἐκδιδομένα ὑπὸ ἱερο-
διακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, διδάκτορος τῆς φιλολογίας.
Ἐν Βενετίᾳ. Τύποις Φοίνικος, 1884. 8^ο σελ. α.λβ', 1-515.
[«Οἱ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ συντεταγμένοι βίαι τῶν
ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας μαρτυρησάντων, ἡ καὶ ἐν
Χριστιανικαῖς ἀρεταῖς διαλαμπάντων θεοφόρων ἀνδρῶν ὑπὸ
πολλὰς ἐσώψεις ἐνδιαφέρουσιν εἰς τε τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ἱστορίαν, καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ὡς καὶ τὴν
πολιτικὴν τοῦ μέσου αἰῶνος ἱστορίαν. Διὰ τούτων συμπλη-
ροῦνται τὰ χρονικὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ γινώ-
σκεται ἡ ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, περὶ ὧν ἐντελῶς
αἰωπῶ ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου.»

Εἰς τὰς ὄλγας ταύτας λέξεις, δι' ὧν προλαγίζεται ὁ ἐκδῶ-
της τῶν προκειμένων ἀγιολογικῶν μνημείων, συνοψίζεται πᾶν
δ, εἰ ἔχει τις νὰ γράψῃ περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ τῆς σπου-
δαίτητος ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἐν γένει.

Ἐν Ἑυρώπῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως ἀγιολογικῶν μνη-
μείων κατεδείχθη ἀπὸ τῆς 16^{ης} ἑκατονταετηρίδος καὶ τῇ πρω-
τοβουλία τοῦ Ἰωάννου Βολλάνδου (1598—1665), ἐξ οὗ καὶ
Βολλάνδισται ἐκλήθησαν οἱ κατέπειν ἐκδοταί, ἐγένετο ἀρχὴ
δημοσιεύσεως τοιαύτων μνημείων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Acta
Sanctorum», τὰ ὅποια σήμερον περιλαμβάνουσι 56 τόμους
περίπου εἰς φύλλον, θεωρούμενα μίαν τῶν πολυτιμωτέρων κη-

των της ιστορίας του Μεσαίωνα των Ευρωπαϊκών κρατών και των ανατολικών.

Πάντες οι περί ιστορικής μελέτας ασχολούμενοι του Βυζαντινού Έλληνισμού, και εις την ιστορίαν της Ελληνικής γλώσσης, δύνανται να εκτιμήσωσιν σφαιρικήν συμβολήν παρέχει αυτούς η δημοσίευσις ανεκδότων κειμένων βυζαντινών συγγραφέων, εν οίς καταλέγονται και οι άγιογράφοι.

Τὰ παρ' ἡμῶν μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα ἀγιογραφικὰ μνημεῖα, ὑπὸ τὰς ποικίλας καὶ παραδόξους ἐπιγραφὰς Συναξαριστικῆς, Καλοκαιρινῆς, Λειμωνοδρόμου, Βίου Ἀγίων, Παρθένου, Νέος Παράδεισος, Ἐκλόγιον, Νέος Θεσσαυρός, Μαρτυρολόγιον κτλ., τυπωθέντα ὡς χρησιμεύουσι πρὸς οἰκονομίαν τῆς πίστεως διὰ τῶν μυθῶδων καὶ τερατωνδῶν διηγήσεων τῶν θυμῶν τῶν Ἀγίων, καὶ διὰ τῶν ἐντυπώσεων, ἃς παρῆγον εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀπλοῦν ἀσφάν, αὐτοῦτος ἔκαστος πρὸ πολλοῦ ἀναγινωσκόμενα, ἀλλὰ δὲν δύνανται καὶ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς πηγῆς γλωσσικῆς καὶ ιστορικῆς, διότι διὰ τῶν ἀλλοπαλῶν τυπώσεων καὶ παραφράσεων καὶ ἀλλοιωσῶν καὶ προσθηκῶν καὶ ἀφαιρέσεων ἀμαθῶν καλογῆρων, ἀπέβαλον τὸν γνήσιον τύπον τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν συντάξεως.

Ἐπιθυμητὴ ἐπομένως ἦτο ἡ πρωτότυπος ἐκδοσις τῶν ιστορικωτέρων ἀγιογραφῶν, οἷαι π. χ. αἱ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου καὶ τῆς Ἀγ. Θεοκτιστοῦ, καὶ εἰς ταύτην πρῶτον ὁ κ. Θεόφιλος Ἰωάννου, ἱεροδιδάκκος τῆς ἐν Βενετίᾳ ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς κοινότητος, ἐκδόντες τὰ Ἁγιολαγικὰ μνημεῖα, ἐν οἷς περιέλαθε κυρίως βίους ἔχοντας ἱστορικὴν ἀξίαν, τῆς Ἁγίας Θεοκτιστοῦ, τῶν Ἀγίων Δημητρίου, Κωνσταντινουπόλεως, Νεοφύτου μεγαλομάρτυρος, Ἰσχυρίου ἀρχιεπισκόπου Παγγῶν, τῆς ἁγίας Δομνίκης, τῶν Ἀγίων Μηνῶ, Βικτωρος καὶ Βικεντίου, τοῦ Ἁγίου Ὀρέστου μαρτυρησάντος ἐν Ἰνδοῖς τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Ἁγίου Μάμαντος, Πορφυρίου Θεοδώρου ἀρχιεπισκόπου Συκεών. Πέριέχει δὲ πρὸς τοῦτοις ἑτέρας τινὰς ἀγιολογικὰς διατριβὰς, οἷον Πλωτίνου ἔγκωμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, ὁμοιον εἰς τὸν αὐτὸν Ἄγιον τοῦ Γρηγορίου διακόνου καὶ βασιλευργίου, καὶ Νικολάου Καβάσιλα προσφώνημα εἰς τὸν αὐτὸν ἄγιον.

Τὴν ἐκδοσὶν ταύτην ὁ ἑλλόγιμος κ. Θεόφιλος Ἰωάννου ἐπλοῦτισε διὰ σημειώσεων κριτικῶν καὶ καλαιογραφικῶν, ὡσαύτως διὰ πίνακος καλαιογραφικοῦ κεχρωματισμένον τῶν διαφόρων γραφῶν καὶ μουσικῶν σημείων, καὶ διὰ μακρῶν προλεγόμενων, ἐν οἷς διὰ γλώσσης σαφοῦς ἐκθέτει τὰς γνώμας του περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀγιολογικῶν μνημείων ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, ἐν τῇ γενικῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ φιλολογίᾳ. Διετέρχεται τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀγιογραφίας, ἐν ἧ ὁ Συμεὼν Μεταφραστὴς κατέχει τὴν πρώτην θέσιν.

Σπουδαιότατον κεφάλαιον τοῦ προλόγου αὐτοῦ εἶνε τὸ ΣΤ', ἐνῶν συνοψίζει τὰ ἱστορικὰ δεδομένα, ἅτινα ἐξάγονται ἐκ τῶν δημοσιευθέντων βίων, καὶ τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν ὡς συμβολαὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν ἱστορίαν. Ἀναφέρων δ' ἐν παραδείγματι ὅτι δι' αὐτῶν διαλευκύνονται τὰ περὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν Ἑλλάδα, συμπληροῦνται ὁ βίος τοῦ Βυτροπίου, τοῦ ἱστορικοῦ, τοῦ γράψαντος τὸ «Breviarium historiae Romaniae» κυρομένης τῆς γνώμης, ἣν ἐκδότης αὐτοῦ Βύρωνατος ἐξήνεγκεν περὶ τῆς ἑλληνικῆς καταγωγῆς του καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Πλὴν τούτων δὲ ἡ ἐκδοσις τῶν ἀγιολογικῶν μνημείων συνοδεύεται καὶ ὑπὸ πίνακος τῶν ὀνομάτων καὶ σπανιωτέρων λέξεων τοῦ κειμένου, ὅστις εἶνε πολυτίμος γλωσσηματικὸς ἰδηγὸς εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὸ περὶ γλώσσης ζήτημα, ἐν ὑπάρχει τοιοῦτοι παρ' ἡμῶν.

Τὸ ἔργον ἠδύνατο νὰ ἐκδοθῇ καὶ τμηματικῶς, δημοσιευμένων μόνον τῶν χωρίων ἐκείνων τῶν ἀπορῶντων τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, μετὰ σχολίων καὶ ἱστορικῶν παρατηρήσεων, ὡς ἐπραξεν ὁ Αἰθὴ Α. Tougaard ἐν τῇ συγγραφῇ αὐτοῦ «Die J'histoire profane dans les actes grecs des Hollan-des. Extraits grecs, traduction française, notes κτλ. (1874).» Οὕτω παραλείπονται πολλὰ ἐκ τῶν βιογραφικῶν, ἀναγόμενα εἰς καθαρὰς ὀρθογραφικὰς ὑποθέσεις, θυμῶματα, τερατολογίας, ἔγκωμινα κ.τ.λ., καὶ ἐν σμικροτέρῳ ὄγκῳ περιλαμβάνεται περισσότερα οὐσιώδη καὶ χρήσιμος ὄλη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἔχει τὸ ἔργον εἶνε ἄξιον πολλοῦ λόγου καὶ συστάσεως.

Τοιαῦτον εἶνε τὸ ἔργον τοῦ ἑλλόγιμου ἱεροδιδάκκου Θεοφίλου Ἰωάννου, ὅπερ ἐξεδόθη ἐπιμεληθεὶς τῆς ἐν Βενετίᾳ διαμονῆς του. Ἐν τέλει τῶν προλεγόμενων του εὐχαριστεῖ

μὲν τοὺς συνδραμόντας αὐτῇ πρὸς τὴν ἐκδοσὶν αὐτῆς ἄμα λαβόντας γνώσιν τῆς ἀγγελίας του, ἀλλὰ συνάμα ἐκφράζει καὶ τὴν ἀπορίαν του (μεταχειρισθεὶς χριστιανικώτατα τὴν λέξιν ταύτην, ἀντὶ ἄλλης δραμιτέρας) « ἐπὶ τῇ ἐπιχειρήσει φυχρότητι καὶ ἀδικησίᾳ ἀπὸ μέρους ἰδία ἐκείνων, οἵτινες καὶ συμφέρον καὶ καθήκον εἶχον, ἵνα διὰ πάσης ὁσμῆς συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοιοῦτου θεσπέσιου μνημείου ». Ἀρκετὸν δὲ νὰ ρηθῇ τις ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν συνδραμοῦντων ἐν τέλει τοῦ βιβλίου ἵνα κατανοήσῃ τὴν δικαίαν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν φιλοπονήσαντος τὸ ἔργον, διότι πλὴν τοῦ μητροπολίτου Λαρίσσης Νεοφύτου καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων Ἀργολίδος Νικάνδρου μόνου ἐγγραφέντος διὰ 10 σάματα, τοῦ ἀρχιεπ. Μεσσαγίας Παναρέτου, τοῦ Μυτιλήνης Κωνσταντίνου, τοῦ Κεφαλληνίας Γερμανοῦ, καὶ ἱερῶν τινῶν, οὐδεὶς ἕτερος τῶν ἱεραρχῶν εἶνε ἐγγραφέντος ἐκ τῶν ἀπανταχοῦ δέμονων μόνον πέντε, ἡ ἐν Μεσσαγίᾳ τῶν Καλογρικῶν καὶ τοῦ Βουλκάνου, καὶ ἡ ἐν Καλαβρυτοῖς τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐν τῷ δήμῳ Ἀκροπόλεως, καὶ δύο ἐν Μυτιλήνῃ πάντες οἱ λοιποὶ εὐαριθμοὶ καὶ οὗτοι συνδρομοῦνται εἰς κοσμικοὶ, ἐν οἷς καὶ ἔξω Κυρία ὁμογενὴς τῆς Τεργεστής καὶ τοῦ Λιθόβου. Καὶ ἀπορίαν μὲν ἡμεῖς περὶ ταῦτα δὲν ἐκφράζομεν ὁμοιογενῶν ὅμως τὴν ἐκπληξὴν ἡμῶν ἐπὶ τῇ μὴ ἀναγερσῇ συνδρομῆς παρὰ τοῦ ταμεῖου τοῦ πλουσιωτάτου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας, ὅπερ ἔπρεπε νὰ συντρέχῃ γενναίως τοιαύτῳ ἔργῳ φιλολογικῷ καὶ ἱστορικῷ, ἅτινα θέλουσι περιτελεῖσαι οὐ μόνον τιμῆν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν εἰς τὴν κοινότητα τῆς ἑλληνικῆς, τὴν ἄλλοτε ἐκεῖ ἀκμάζουσαν, κατισταμένην οὕτω καὶ αὐτὴς κέντρον ἑλληνικῶν, ἀπὸ μάλιστα οἱ προστέμενοι αὐτῆς ἔχουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πρώτων παρόδοντα ἐθνικῆς ἐργασίας τὴν Μοῦσιν τῶν Ἀρμενίων, τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, τῶν Μεταχριστινῶν καλουμένων, ἐνθα καὶ τυπογραφεῖον ὑπάρχει καὶ πλουσία βιβλιοθήκη καὶ ἀρχαία χειρόγραφα, καὶ συγγραφεῖς Ἀρμένιοι ἐκδίδονται, καὶ Ἀρμένιοι παιδὲς προσκαλούμενοι ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἐκπαιδεύονται εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας.

Ἐν Ἀθήναις Μηνὶ Ἰουλίῳ 1884. Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.]

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἐβριμὶ τυράννος τοῦ κόσμου, καὶ λαῶν καὶ βασιλείων. Ἰσχυροῦντος ἐς τὴν ἰσχύν μου καὶ ὁ μύρμηξ καὶ ὁ λέων. Ἐβριμὶ ὁ πατήρ μου θύων καὶ ὁ δῆμιος συγχρόνως. Καὶ ἀνάσσει ἐν τῇ μέσῃ τάφῳ κ' ἐρείπιον μόνος.

Νὰ σχηματισθῇ τὸ ὄνομα ἀρχαίου Ἑλλήνου ποιητοῦ διὰ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων ὁ λέξις, τὰς ὁποίας παρακαλεῖται νὰ εὐρῇ ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῶν παρατιθεμένων ὡς χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων ἐκάστης:

- 1. Μῆξ τῶν Κυκλάδων νήσων
2. Πολύγνης τῆς Ἀττικῆς.
3. Πατριάρχου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
4. Ποταμοῦ τῆς Πελοποννήσου.
5. Τοῦ μεγαλειότερου στρατηλάτου τοῦ αἰῶνός μας.
6. Περιφίμου Ἀγγλοῦ μυθιστοριογράφου.
7. Ἐνὸς τῶν μαρτύρων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.
8. Ἐνὸς τῶν δώδεκα μνησῶν.
9. Ἐνὸς τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων.

Τίς τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἀνομάσθη Δίκωρος καὶ διὰ τίνα λόγον;

ΛΥΣΕΙΣ

1. Ὁ στίχος σπειρόμενος καὶ θεριζόμενος.

Ἢ λέξις ἀρματωλὸς παρήχθη κατὰ τὸν ἡμέτερον ἱστορικὸν κ. Παπαρρηγόπουλον ἐκ τοῦ ἀρματωλὸς, ὀνόματος δι' οὗ ἐπὶ Φραγκοκρατίας ἐκαλοῦντο οἱ πολυάριθμοι Ἰθαλινοὶ οἱ ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτῆς τασσόμενοι. Τοιοῦτους μαχητικοὺς Ἑλλήνας προσελάμβανε κἀποῖν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ ἡ ἐνετικὴ Δημοκρατία ὀνομάζουσα αὐτοὺς διὰ τοῦ ἰδίου ὀνόματος, armatori.

Ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη ἐν τῇ προηγουμένῳ Δελτίῳ αὐτῶν ἀριθμοὶ 4 ἀντὶ 3.]

Ἀγίον, Λάρισα, Τρίπολις, Κόρινθος, Καλάμα, Κορώνη, Μέγαρο, Καρδίτσα, Λαχινά, Κάρυστος, Τύρναβος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for 1884, including columns for 'ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ', 'ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ', and 'ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ'. It lists various banks and their assets, liabilities, and capital.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Α. Γ. Ζ. Βιτάλια. Εἰς ἐπιστολὴν σας ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. Π. Γ. Γεντίσσκου. Τοῦ λοιποῦ ὁ ἀποστέλλεται ὑμῖν αὐτὸς κατὰ τὴν σμειωθεῖσαν διεύθυνσιν. Τὰ δύο σημειώματα περιοδικὰ εἶνε τὰ σπουδαιότερα τῶν γαλλικῶν. Ἡ «Nouvelle Revue» ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός συνδρομὴ αὐτῆς ἐτησία φρ. 62. Διευθυνταὶ: Α' l'administration de la «Nouvelle Revue», Boulevard Poissonniere, 23. — Κ' κ. Μ. Κ. Πρίδερν καὶ Α. Ρ. Κέρκυραν, καὶ κ. κ. Σ. Α. Μήλον, Κ. Γα. Πάτρας, Μ. Μ. Σεβαστοπόλιν. Α. Θ. Α. Σμύρνην καὶ Ἀδελφ. Σ. Κωνσταντινουπόλιν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Ε. Ν. Λάρισσαν. Ἐκ τῶν δύο πρώτων δ' εἰς ἀπόθεον διακρούσης τῆς ἐπαναστάσεως. Ὡς πρὸς τὸν Μεχμέτ — Ρεσσὶδ, τὸν κοινῶς γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κιουταχτῆς, ὅστις ἐπολιόρησε τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὴν Ἀρσπόλιν, γνωστὸν εἶνε τὴν διέξωσιν μέχρι τοῦ 1838. Περιέργως δὲ τῆς τύχης τροπῆ ἔπρεν αὐτὸν κατόπιν ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ συναγωνιστὴν, μετ' οὗ συνεπολιόρησε τὸ Μεσολόγγιον, τὸν Ἰσραὴμ - πασῶν τῆς Αἰγύπτου. Τοῦτο συνέβη, ὅτε ἐν ἔτει 1832 ὁ Μεχμεταλῆς ἀποστατήσας κατὰ τῆς Πύλης ἐξέπεμπε κατὰ τῆς Συρίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰσραὴμ, ὅστις μετὰ ἀλλοπαλῶν νίκας συνήτησεν ὑπὸ τὰ τεῖχη τοῦ Ἰκονίου τὸν ἀντίπαλον σουλτανικὸν στρατὸν, οὗ ἡγετὴς ὁ Μεχμέτ — Ρεσσὶδ, κατενίκησεν αὐτὸν καὶ συνέλαβεν αἰχμάλωτον καὶ αὐτὸν τὸν Τοῦρκον στρατηγόν. — κ. Χ'. Ἀνετησάκη καὶ εἰς ἴδιον ταῦτος πωλούμενον ἀντὶ δραχ. 1, νομίζομεν. — κ. Σ. Π. Χαλκίδα. Τακτικῶς ἀπὸ τοῦ μηνός. Δύνασθε νὰ τὸ ζητήσητε διὰ τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπώλου κ. Ροσκ. — Φίλοι εἰδὲ πατρῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει ἴσως ἐπὶ πολὺ ἐτι' τοῦτο δὲ διδοί, κατὰ τὴν γνώμην ἐνὸς τῶν λογίων μας, ὀλιγοῦντες τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ ἕνα τεθνήσκουσιν ζητοῦσι νὰ μάθωσι τὰ πάντα παρὰ τῶν ἀλλοδαπῶν, ἀκτενῶς ὡς περ νεοττοὶ ἀπέτηνες πρὸς ἀλλότριον κερχόντες στέμα » ἐνῆψ καὶ διὰ τὴν ταυτότητα τῆς γλώσσης, καὶ διὰ τὴν παρρησιόδοτον κληρονομίαν τῶν ἠθῶν καὶ ἠθίμων καὶ διὰ τὴν καθ' ἑαυτὴν αὐτοφάν τῶν τόπων, ἡμεῖς μάλλον καὶ φυσικώτερον ἔπρεπε νὰ δὴνηθῶμεν ἐκείνου. — κ. Γ. Μ. Α. Κ/ολιν. Ἡ ἀποστολὴ πρὸς τὸν κ. Μ. Σ.

εἶχε διακοπῆ, διότι δυστυχῶς ἐνεκα τῆς ὑπαρξούσης ταχυδρομικῆς διαφορᾶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὅλα τὰ φύλλα τῆς «Ἐστίας» τὰ σταλλόμενα εἰς τὸ ἑσπερινοὶν τῆς Τουρκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι ἕνα ταχυδρομεία, ἐπιστράφησαν ἡμῖν, τοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου ἀρνούμενου νὰ διαβιβάσῃ αὐτὰ εἰς τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται. Διὰ τοῦτο καὶ πολλῶν ἄλλων συνδρομητῶν τὰ φύλλα ἀποστέλλονται εἰς ὑποδεχθέντας ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσώπων εἰς παραλίους πόλεις, ὅθεν οὗτοι φροντίζουσι περὶ τῆς διαβιβάσεως εἰς τοὺς συνδρομητὰς. — Φερραϊκῶ. Ἦμεῖς δὲν βλέπομεν κατὰ τί δύναται νὰ ωφελήσῃ ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀρχῶν, 8,080 οἰκοδόμηται ἐν ὅλῳ ἦσαν ἐν Ἀθήναις τῷ 1879, κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν, ἐξ ὧν αἱ 7,316 ἐχρησίμευον πρὸς κατοικίαν συγκρίνοντες δὲ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοικίων εὐρίσκειμεν ὅτι ἐκείνη οἶκα περιελάμβανε κατὰ μέσον ὄρον ἄτομα μὲν 8,66, οἰκονομίας δὲ 2,08. Ἀληθῶς ἀνηγέρθησαν ἕκαστος πλεῖστα νέα οἰκῆματα ἐν τῇ πόλει· ἀλλ' ὅτι ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἐνοικίων ἐπ' ἄλλων ἐνπραγματικῆς ζητήσεως, ἀποδαίξει εἶνε ὅτι οὐδεμία σχεδὸν οἶκα μὲν κενὴ μετὰ τὸν Ὀκτώβριον, ὅτε πάντες οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐστίας των. — κ. Α. Β. Πειραιῶ. Νεώτερον ἔργον αὐτοῦ παρὰ τὸ σημειούμενον δὲν γνωρίζομεν ἄλλο. — κ. Σ. Π. Ι. Σύρον. Παρεδόθη ἐγκαίρως τῷ κ. Ν. Α. Τὸ ἐλάθετε; — Φίλοι Μ. Ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος βαλβῶ τὸν ἴδιον κατ' αὐτοῦ. — κ. Π. Θ. Σμύρνην. Ἐν ἐλλείψει ἄλλου μέσου, καὶ διὰ γαλλικοῦ γραμματοσῆμου. — κ. Ν. Δ. Ἐνταῦθα. Εὐχαρίστως, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε ἐνδιαφέροντα καὶ καλῶς γεγραμμένα. — κ. Α. Χ. Καὶ ἐκεῖ ὅμως δὲν ὑπῆρχεν ἀνάκαθεν, ὡς νομίζετε, ἡ τοιαύτη ὑπεροχὴ, ὡς μαρτυρεῖ τὸ γνωστὸν ἀνέκδοτον περὶ τοῦ λόρδου Χάρβης Σαλισבורν. Ὅτε οὗτος ἀπήγαγε τὸν πρῶτον λόγον του ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ βουλευτικὸς Τόουινσενδ ἠρώτησεν ἀπορῶν τίς ἦτο, καθότι οὐδέποτε πρότερον τὸν εἶχεν ἰδεῖ. « Ἀλλὰ δὲ ἠκούσατε βέβαια περὶ αὐτοῦ, ἀπήνησεν ὁ ἐρωτηθεὶς » εἶνε ὁ περίφημος Χάρβης Σαλισבורν, ὅστις ἔχει συγγράψαι μίαν λαμπρὰν γραμματικὴν καὶ ἐνέκαίρετον βιβλίον περὶ ἀρετῆς. — Καὶ εἰ θέλει λοιπὸν ἰδεῖν ἀπῆνησεν ὁ Τόουινσενδ ἔδω μέσῳ ὅτε γραμματικῆς οὔτε ἀρετῆς θὰ εἰσπορεύῃ νὰ εὐρῇ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[10 Απριλίου (Παρασκευή) 1884]

Δι' έργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πατρῶν ἐξακο-
 λουθοῦσι δραστηρίως ἐκτελέσθαι τῶν Μεγάρων ἢ στρώσει
 τῆς γραμμῆς ἐξικνεῖται ἤδη μέχρι τοῦ παντηχοῦ δευτέρου
 χιλιομέτρου, τοῦτέστιν ὑπολείπονται εἰσέτι πέντε χιλιόμετρα
 μέχρι Μεγάρων, ἕτινα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔσονται ἔτοιμα
 περί τὰ τέλη τοῦ μηνός, ὥστε κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον
 τοῦ Σεπτεμβρίου θὰ παραθῶν καὶ τὸ τμήμα τοῦτο εἰς τὴν
 χρῆσιν τοῦ κοινού. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους αἱ ἐργασίαι προ-
 χωροῦσι κατὰ τὴν Κακὴν Στάλιν καὶ πλησίον τοῦ Καλαμα-
 κίου ἐνθα ἡ ἐπιχωμάτωσι ἐπερτάθη μέχρι Κινέτας. Τὸ
 τμήμα τοῦτο μόλις θὰ εἶναι ἔτοιμον κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ
 ἐπιόντος ἔτους, διότι τὰ ἐν Κακῇ Στάλιν τελοῦμενα ἔργα εἶνε
 ἀληθῶς βαρύνοντα, αἱ δὲ τοῦ ἑδάφους ἀνωμαλίαι καθιστοῦσι
 ταῦτα δυσχερέστατα. Ὑπὸ ταχινὴν ὄψιν τὰ ἔργα ταῦτα
 ἔχουσι μεγίστην σημασίαν, πρέπει δὲ τίς νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύ-
 νεγγος τὴν ἐργασίαν, ἵνα ἐνοήσῃ τὸν λόγον πάσης βραδύ-
 τητος. Ἡ ἐνωσις τῆς γραμμῆς Μεγάρων Καλαμακίου γε-
 νήσεται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν Κακῇ Στάλιν ταχιν-
 κῶν ἔργων. — Βροχαὶ συνεχεῖς, ἐνοσκήνισαι τὴν παραλθούσαν
 ἰσθμίδα καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς σταφιδόσφραυς ἐπαρχίας τῆς
 Πελοποννήσου, ἐπήνεγαν σπουδαιότητας ζητίας εἰς τὸν πτα-
 φιδόκαρπον. — Ὁ ἄρτι ἐν Κεῖρω ἀποθιώσας Μακεδὼν Κων-
 σταντῖνος Φίλιππου κατέλιπε διὰ διαθήκης του τὰ ἔξῃ ποσά :
 30,000 φράγκα ὑπὲρ τῆς κοινότητος Κοριτοῦ, 6,000 ὑπὲρ
 τοῦ ἔθνικοῦ στέλου, ἀνὰ 5,000 ὑπὲρ τοῦ ἔθνικοῦ πανεπιστη-
 μίου καὶ τοῦ συλλόγου πρὸς διδασίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμ-
 μάτων, 4,000 ὑπὲρ τοῦ νεκροταφείου Κεῖρων, 4,000 ὑπὲρ τοῦ
 αὐτῶν ἀνεγερθσομένου ναοῦ καὶ 6,000 πρὸς ἀποκατάστασιν
 ἀπέθρων ἐκ Κοριτοῦ κορασιῶν. — Εἰς τὸν γάλλον μηχανικὸν
 κ. Γκετλὴν τὸν σχεδιάσαντα τὰ περὶ τοὺς παριστάτους κήπους
 ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἡ ἐκτέλεσις
 πλήρους σχεδίου τοῦ Δ' τμήματος τῆς πόλεως. Ἐνετάλη πρὸς
 τοῦτοις ἡ Ἐφορὰ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὴν
 ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν σχέδιον τῶν ἐξαιρέτων τοῦ σχε-
 δίου μερῶν τῶν ἐγκρηπτότων ἀρχαιοτήτων. Συγχρόνως ὑπε-
 βλήθη ὑπὸ τῶν Γάλλων μηχανικῶν καὶ σχεδίων τῶν περὶ τὴν
 πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Πανταλεήμονος χώρων. — Ἐντὸς τοῦ
 μηνός τοῦτου περατούμενον παραδίδοται καὶ τὸ ἀπὸ Ἑρριῶν
 μέχρι Δερβι τμήμα τῶν βασιλικῶν σιδηροδρόμων. Ἐπί-
 σης ἔσται ἔτοιμον τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου περί τὰ
 τέλη τοῦ μηνός τὸ ἀπὸ Πλευσίνας μέχρι Μεγάρων τμήμα. —
 Ὑπὸ τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀφηγητοῦ τῆς
 βοτανικῆς καὶ διευθυντοῦ τοῦ βοτανικοῦ Μουσείου κ. Σ.
 Μηλιαράκη ἐν Χίω, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν προσβάλλουσαν τὰς ἐκεῖ
 ἀμπέλους νόσον, ἐβασιώθη ὅτι ἡ νόσος αὕτη ἐν εἴνῃ ἡ
 φυλλοκῆρα ὡς κατ' ἀρχὰς ἐλήθη. Κατὰ συνέπειαν ἤρθη ἡ
 ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ Τουρκίας δένδρων, φυτῶν καὶ
 ὀπωρίων χωρῶν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς
 τὸ ἀπὸ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τῆς Βέρνης θερια λουτρά,
 ὡς κ-ῆμα τῆς μονῆς τῶν Ἀπομαύτων, ἀνέθηκεν εἰς τὸν καθ. γ.
 γητὴν κ. Γ. Κρίνον τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὕδατων ταύτων καὶ τὴν
 ἐξερπίσασιν τῶν ἰαματικῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων. — Κατὰ τὴν
 Ἀκρίστολεν ὑπεγράφη δάνειον εἰς ἑνὸς ἑκατομμυρίου
 δραχμῶν μεταξὺ τῆς εταιρείας τῶν μεταλλουργιῶν Λαυρίου
 καὶ τῆς ἐν Λονδίνω Anglo-Foreign Banking, ὅπερ θέλει
 χρησιμεῦσαι πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι
 Λαυρίου σιδηροδρόμου. Ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατηγοῦ κ.
 Τύρρ μεταβῆς εἰς Χαλκίδα μηχανικὸς κ. Κλάουερ ὑπέβαλε
 τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτοπίων μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῆς σύρ-
 σεως τοῦ πορθμοῦ Βύρριου. Ὁ κ. Κλάουερ προτείνει, ἵνα
 διὰ διεκρήσεων ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐτετασθῇ τὸ ἔδαφος
 αὐτοῦ, καὶ αὐτῶ ὑπολογισθῇ ἀκριβῶς ὁ εὐκολώτερος καὶ μάλ-
 λον σύμφερρος τρόπος τῆς ἀνσκαφῆς καὶ ἐμβαθύνσεως αὐτοῦ.
 Μετὰ τοῦτο ὑποβλήθησεται τὸ τελικὸν σχέδιον τῆς διαπλα-
 τύνσεως, μεθ' ἧς τὴν τελείωσιν κατασκευασθῆσεται νέα περι-
 στροφικὴ γέφυρα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ μετὰ τῆς στε-
 ρεῖς συγκοινωνία θὰ διατηρηθῇ διὰ σχεδίων (bacs) ἀπὸ ταῦτα
 κατὰ τὰς νεωτάτας τελεσιποιήσεις κατασκευασθσομένων. —
 Ἀνηρτήθησαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν δύο ἑτε-
 ραὶ νέα εἰκόνες τῶν ὑποστρατηγῶν Ναταρὰ καὶ Τράικα, γρα-
 φεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Προσαλέντη. — Φοβερὰ πυρκαϊά, ἐκκατα-
 σα περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παραλθούσης Τετάρτης, ἀπετέ-
 φρωσιν δόλοκληρον τὴν μεγάλην ἀγορὰν τῆς πόλεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΦΕΡΜΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1884.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΔΕΚΤΗ — ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 3
ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΟΙΝΗ 1,50

Ἐδίδονται ἐν ταῖς βιβλιοπωλείαις Ἀνδρέου Κορμηλῶ,
Ἀνάστη Κωνσταντινίδου, Κ. Μπέκ, Πηλεργ, Ν. Β. Νάκη
καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἐστίας

ἘΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ. — Δρχ. 2,50

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

- ΙΣΤΟΙ ΑΡΑΧΝΗΣ φρ. ν. 1
- ΣΤΑΛΑΚΤΥΤΑΙ " 2
- ΑΙΡΟΤΙΚΑΙ ΒΗΠΙΣΤΟΛΑΙ " 2
- ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝ ΤΙΝΩ " 1

Πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς ΕΣΤΙΑΣ.

Ἀποστέλλονται πρὸς ἰστορικοὺς ἐλεύθερα ταχῶν
δραματικῶν τελεῶν.

ΑΘΗΝΑΙΣ

ἹΣΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀιτήρηται ἱστορικὸν Φερδινάνδου Γρηγοροβίου,
μεταφρασθὲν ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ διασημοῦ Γερ-
 μανοῦ ἱστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, ὅστις ἐν αὐτῷ
 δεῖ ἕρως ἀνθρώπου καὶ ἐπαγωγῶν ἱστορεῖ τὸν πλήρη περιπε-
 τεῖων βίαν τῆς περιωνύμου Ρυδολφίας, ἧτις ἀπὸ ταπεινῆς κόρης
 Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνήλθη διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Ἰούλης εἰς
 τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρέχει
 δ' ἄμα πιστὴν καὶ ἀράϊαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ ἐπαγῇ ἐκείνῃ
 καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς πόλεων.
 Ἀνετίτυπα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἐστίας καὶ
 πωλοῦνται ἀντὶ φράγκων 2 ἑκαστον. — Ταχυδρομικῶς ἀπο-
 στέλλομενα ἀντὶ φ. 2,20.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Ἄρχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ συρμού

LA SAISON

Ἐτησίαι συνδρομὴ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως :

Ἀθηνῶν δραχμὰς 8. — Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 11.

Ἐτησίαι συνδρομὴ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως :

Ἀθηνῶν δραχμὰς 16. — Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 22.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰι
ἀπείλουσι νὰ συνοδεύωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀντι-
 τήμου τῆς συνδρομῆς, ἀποστελλομένης διὰ χαρτονομίσματος
 ἢ γραμματοσήμεου ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης πρὸς τὸν
 κ. Κάρλον Μπέκ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφεῖου Ἀνδρέου Κορμηλῶ 1884 — Β', 363